

«Οὐκ ἀρνησώμεθά σε Φίλη Ὁρθοδοξία...»

Ἡ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

«ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ» (Β' ΘΕΣΣΑΛ. Β' 15)

ΙΔΡΥΤΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΑΠΟΡΙΔΗΣ

ΕΤΟΣ ΙΣΔΡΥΣΕΩΣ 1928

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΜΑΡΤΙΟΣ-ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2015, ΕΤΟΣ 65^{ΟΝ}, ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 985, ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Κ. 10682), ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΓΤΟΣ 32 (Γ' ΟΡΟΦΟΣ)

Κοινή Συνοδική Σύσκεψις στὴν Ὁδησσὸ (Ἀπρίλιος 2015)

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΝ ΜΗΝΥΜΑ ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΕΤΟΥΣ 2015

Αριθμός Πρωτ. γ - 2128

Παντί τῷ πληρώματι τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας

«Χθές συνεθαπτόμην σοι, Χριστέ, συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι σοι·
συνεσταυρούμην σοι χθές· αὐτός με συνδόξασον Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου»

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά·

ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝ καὶ πάλιν τὴν Ἑορτὴν τῶν Ἑορτῶν, τὴν μεγίστην καὶ περιφανῆ Πανήγυριν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ἡ Ὅποια πληροῖ τὰ πάντα μὲ τὸ λαμπρὸν καὶ ὑπερκόσμιον αὐτῆς Φῶς. Ἡ θεία Φιλανθρωπία δίδει καὶ αὐθις εἰς ἡμᾶς τὴν ὑπερβολὴν τῆς χαρᾶς καὶ τῆς ἀγαλλιᾶσεως, τὴν ἀνυπέρβλητον ταύτην τέρψιν καὶ εὐφροσύνην!

Ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Εἰς τῆς Τριάδος, «ὁ ἔσχατος Ἀδάμ» (Α' Κορ. ιε' 45), ὁ Θεραπευτὴς καὶ Σωτὴρ τοῦ πεπτωκότος εἰς τὴν παρακοὴν καὶ ἐκβληθέντος ἐκ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς θεοπλάστου ἀνθρωπίνου ζεύγους, ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἐν δούλου μορφῇ (πρβλ. Φιλιπ. β' 7)· κατῆλθε, διὰ νὰ προσλάβῃ ἀναμαρτήτως τὴν ἀσθένειαν, τὴν εὐτέλειαν καὶ τὴν πτωχείαν μας· οὕτως, ὁ Ποιητὴς καὶ Πλάστης ἡμῶν ἐγένετο καὶ Συγγενὴς ἡμῶν, διὰ νὰ κοινωνήσῃ τὰ ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν! Καὶ ὡς τονίζει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, «διὰ τὴν συγκύπτουσαν χαμαὶ ψυχὴν ταπεινοῦται, ἵνα καὶ συνανυψώσῃ τὸ κάτω νεῦον ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας».

Ὡ τῆς μεγίστης Ἀγάπης καὶ Εὐσπλαχνίας! Κατέρχεται ἐξ οὐρανοῦ παραδόξως καὶ γίνεται ὁ Ἀόρατος Ὁρατός, ὁ Ἀπερίγραπτος Περιγραπτός, καὶ εἰς ὅλα ὁμοιώνεται μὲ ἡμᾶς, «τῆς ἁμαρτίας δίχα»· καὶ τοῦτο, «ἵνα τὸν φυγάδα ἐπιστρέψῃ, καὶ τὸν αἰχμάλωτον λύσῃ, καὶ τὸν ὑβριστὴν ἐλεήσῃ, καὶ τὸν χλευαζόμενον τιμήσῃ, καὶ τὸν θανατωθέντα ἀναστήσῃ!» (Ισιδώρου Γλαβᾶ Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, ΙΔ' αἰ.).

Εἰς τοῦτο ἀποβλέπων τὸ τέλος, κατεδέξατο Πάθος ἐκούσιον, «αἰσχύνῃς καταφρονήσας» (Εβρ. β' 2), ὑποστὰς πάντα πόνον καὶ πᾶσαν

ὀδύνην, ψυχικὴν καὶ σωματικὴν, «μέχρι σταυροῦ καὶ θανάτου»· διότι ἔπαθεν ἀληθῶς ὡς ἄνθρωπος, τῆς θεότητος ἀπαθοῦς διαμεινάσεως, καὶ σκοτισάσεως τὸν ἥλιον, καὶ κλονήσασε τὴν γῆν!

Κατῆλθε καὶ μέχρις Ἄδου, οὕτως ὥστε μὲ δύναμιν ἀήττητον νὰ καταπαλαίσῃ τὸν τύραννον ἐχθρὸν διάβολον, νικήσας αὐτὸν κατὰ κράτος, καὶ νὰ ἀνέλθῃ Θριαμβευτὴς μετὰ τῆς ἐνδόξου «λαφυραγωγίας» Του, ἵνα παρακαθίσῃ «ἐφ' ὑψηλοῦ», «ἐξ Ἄδου κομιζόμενος τοὺς ὑπὸ Ἄδην νεκρούς» (Ἀντωνίου Ἀρχιεπισκόπου Λαρίσης, ΙΔ' αἰ.), τοῦτ' ἔστιν, τὸν Ἀδάμ καὶ τὴν Εὐάν καὶ τοὺς πιστεύσαντας μετ' αὐτῶν.

Οὕτω δέ, ἠνοιξε διάπλατα τὰς Οὐρανίους Πύλας, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ πλέον ἐμπόδιον εἰς τὸ νὰ διατρίβωμεν καὶ διάγωμεν ἐν ὑψηλοῖς, ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς ἄνθρωποι, ἐφ' ὅσον βεβαίως ἐπιθυμοῦμεν τοῦτο.

ΔΙΑ νὰ μεθέξωμεν εἰς τὴν χαρὰν τῆς Ἀναστάσεως καὶ ἡμεῖς, οὐχὶ ἐξ ἀκοῆς ἀλλ' ἐν αἰσθήσει, ἀνάγκη εἶναι ὅπως ἀγαπήσωμεν καὶ ἐναγκαλισθῶμεν προηγουμένως τὸ Πάθος, τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Ταφὴν. Πρὸς τοῦτο, ἀπαιτεῖται διάνοιξις τῶν ἔνδον ὀφθαλμῶν, ἥτοι τῶν νοερῶν ὀφθαλμῶν τῆς καρδίας, τοῦ νοὸς καὶ τῆς συνειδήσεως, ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος (πρβλ. Ἐφεσ. α' 18), διὰ νὰ φωτισθῶμεν ὑπὸ τῆς Χάριτος καὶ νὰ νοήσωμεν καὶ ποθήσωμεν ἕως θανάτου τὰ ἐλπιζόμενα ἀγαθὰ ἐκ τῆς Ἀναστάσεως.

Διότι ὁ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, διὰ νὰ μᾶς ἐγείρῃ ἐκ τῆς ψυχικῆς νεκρώσεως τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ σκοτασμοῦ τῶν παθῶν, διὰ νὰ μᾶς ἀνακαλέσῃ καὶ ἀνορθώσῃ ἀπὸ τοὺς τά-

φους τῶν πολυδύνων ἀνομιῶν ἡμῶν! Ἐπειδὴ Αὐτὸς ἀνέστη, καὶ ἡμεῖς ἀπὸ τὰ ἀμαρτήματα ἀνέστημεν πρὸς θεραπείαν ἡμῶν!

Ὅθεν, πίστει καὶ φόβῳ καὶ ἀγάπῃ προσέλθωμεν, Ἀδελφοί, εἰς τὴν Κοινωνίαν τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Ἀναστάντος Σωτῆρος ἡμῶν, διὰ νὰ λάβωμεν ἄφεσιν ἀμαρτιῶν καὶ ζωὴν αἰώνιον. Τὰ λαμπρὰ καὶ ὑψηλὰ δωρήματα τῆς Ἀναστάσεως δίδονται ὑπὸ τῆς θείας Ἀγαθότητος εἰς ὅσους ἐδοκίμασαν προηγουμένως τὴν πικρίαν τῆς νηστείας, τὴν ἐντροπὴν τῆς μετανοίας, τὸν φόβον τῆς ἐπιτιμίας, εἰς ὅσους συνεχώρησαν ἀπὸ καρδίας, ἠλέησαν, ὑπέμειναν, ἐφύλαξαν δὲ τὰ σώματα αὐτῶν ἄσπιλα ἀπὸ τοῦ ῥύπου τῆς ἀμαρτίας, μὲ τὴν δύναμιν τῆς θείας Χάριτος, καὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐστόλισαν μὲ καθαρότητα, φιλανθρωπίαν καὶ προσευχήν· διότι, ἡ ἔνδον καθαρότης καὶ εὐταξία προσγίνεται εἰς ἡμᾶς διὰ τῆς τοῦ νοῦς πρὸς τὸν γλυκύτετον Ἰησοῦν διηνεκοῦς ἀνελίξεως, καὶ διὰ τῆς ἀλήστου μνήμης τῶν ὑπὲρ ἡμῶν ὑπὸ τοῦ Σωτῆρος πεποημένων.

Μὴ λησμονῶμεν, ὅτι μὲ τὴν κακοπάθειαν τῆς ἐγκρατείας συνετάφημεν τῷ Χριστῷ, καὶ μὲ τὴν ἀποστροφὴν τοῦ ἐμπαθοῦς κοσμικοῦ φρονήματος συνεσταυρώθημεν Αὐτῷ, ὥστε μὲ τὴν ἐν Πνεύματι Ζωὴν καὶ Χαρὰν τοῦ Πάσχα, θεία δύναμι καὶ ἐνεργεία, συνανέστημεν τῷ Ἀναστάντι ὑπὲρ ἡμῶν!

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ καὶ περιπόθητα·

ΑΝΗΚΟΜΕΝ, θεία χάριτι, εἰς τὴν μαρτυρικὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, ἣτις ἐδιώχθη καὶ ὑπέστη παντοίας δοκιμασίας καὶ κλυδωνισμούς, ἔξωθεν καὶ ἔσωθεν, ἀλλ' ἔστη ἐπὶ τὴν Πέτρον τῆς καλῆς Ὁμολογίας καὶ ἤδη θάλλει ἠνωμένη καὶ αὐξανόμενη, ὀδηγοῦσα πάντας ἡμᾶς εἰς τὴν Ἀνέσπερον Βασιλείαν. Οἱ πρὸ ἡμῶν Ἀγωνισταὶ ὑπέστησαν κακώσεις καὶ ὀδύνας, «τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ θλίψει ὑπομένοντες, τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες» (Ρωμ. ιβ' 12) καὶ ἀπολαύουν νῦν τὴν ἐν Οὐρανοῖς ἄληκτον μακαριότητα. Δὲν δυνάμεθα, παρὰ νὰ ἀναδειχθῶμεν ἄξιοι συνεχισταὶ ἐκείνων, ἐν Ὁρθοδόξῳ Πίστει καὶ Ἀρετῇ, παρέχοντες Μαρτυρίαν Σταυροῦ καὶ Ἀναστάσεως, ἐν μέσῳ γενεᾶς σκολιάς καὶ διεστραμμένης.

Ἐν φωτὶ δὲ θείῳ περιαιυγαζόμενοι, καὶ ἐν ἱερῷ ἐνθουσιασμῷ ἐμφορούμενοι, δεῦτε καὶ ἀναφωνήσωμεν ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει:

«Ἀνέστη Χριστός, καὶ τοῦ δευτέρου καὶ διαιωνίζοντος ἐλύθημεν θανάτου· Ἀνέστη Χριστός, καὶ νεκροῦται ὁ ἐχθρός· ... Ἀνέστη Χριστός, καὶ ὑψοῦνται πιστοί· ... Ἀνέστη Χριστός, καὶ τῆς τῶν παθῶν ἀπηλλάγημεν ἀχλύος· Ἀνέστη Χριστός, καὶ τῆς ἀγγελικῆς ἠξιώθημεν ἀξίας· ... Ἀνέστη Χριστός, καὶ γυναιξὶ καὶ ἀνδράσιν ἐνοικίζεται Χάρις· ... Ἀνέστη Χριστός, καὶ Θεὸς κρίνει τὴν γῆν φυγόντος τοῦ κοσμοκράτορος!» (Ἰσιδώρου Θεσσαλονίκης),

Αὐτῷ τῷ Ἀναστάντι ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας, Ἀμήν!

Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!

Ἅγιον Πάσχα 2015

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ὁ Ἀθηνῶν ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Τὰ Μέλη

† Ὁ Ἀττικῆς καὶ Διαυλείας ΑΚΑΚΙΟΣ
 † Ὁ Θεσσαλονίκης καὶ Δημητριάδος ΜΑΞΙΜΟΣ
 † Ὁ Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
 † Ὁ Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ
 † Ὁ Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ
 † Ὁ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
 † Ὁ Τορόντο ΜΩΨΣΗΣ
 † Ὁ Ἀμερικῆς ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
 † Ὁ Ὄρωπου καὶ Φυλῆς ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

† Ὁ Χριστιανουπόλεως ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ
 † Ὁ Μαραθῶνος ΦΩΤΙΟΣ
 † Ὁ Φιλίππων ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
 † Ὁ Μεθώνης ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
 † Ὁ Νόρα ΜΙΧΑΗΛ
 † Ὁ Λούνης ΣΙΛΟΥΑΝΟΣ
 † Ὁ Γαρδικίου ΚΛΗΜΗΣ
 † Ὁ Ἴτνα καὶ Πόρτλαντ ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ
 † Ὁ Βρεσθένης ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ
 † Ὁ Θεουπόλεως ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Ανακοίνωσις Αποφάσεων Ἱερᾶς Συνόδου

19ης Μαρτίου / 1ης Απριλίου 2015

ΤΗΝ Τετάρτην 19ην Μαρτίου / 1ην Απριλίου 2015, εἰς τὴν Αἶθουσαν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ «Ρόδον τὸ Ἀμάραντον» (Γαλαξειδίου 14, Πειραιεύς), συνήλθεν εἰς τακτικὴν Συνεδρίαν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος.

Παρόντες ἦσαν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλίνικος καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς: Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γερρόντιος, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος, Μαραθῶνος κ. Φώτιος, Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμης.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος συνεζήτησε καὶ ἀπεφάσισεν ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμάτων:

1. Ἐγένετο ἡ ἀποτίμησις τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἐπεσημάνθησαν τὰ σημεῖα τὰ χρῆζοντα βελτίωσιν καὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀπεφασίσθη ὅπως ἐφεξῆς μὴ παραχωρῆται τὸ βῆμα εἰς πρόσωπα ἐκτὸς προγράμματος, τὰς δὲ τυχὸν ἀνακοινώσεις θὰ ἐκφωνῇ ὁ Παρουσιαστής. Ἀποφασίσθη ἀκόμη νὰ μὴ ἐπιτρέπηται ἡ παρουσία ἐπαίτων καὶ μικροπωλητῶν ἐντὸς τοῦ χώρου τῶν Ἐκδηλώσεων.

2. Ἐνεκρίθη τὸ Δοκίμιον διὰ τὸ Σύντομον Ἱστορικὸν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος μετ' ἀναφορᾶς εἰς τὴν Ἀποστολικὴν Διαδοχὴν τῆς Ἐκκλησίας μας, τὸ ὁποῖον συνετάχθη μερίμνη τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Δογματικῶν καὶ Κανονικῶν Ζητημάτων.

3. Ἐδόθη ἔγκρισις ἐκδόσεως καὶ ὕλης τοῦ πρώτου τεύχους ἐνὸς νέου ἱστορικοῦ περιοδικοῦ ὑπὸ τίτλον «Ἀρχεῖον τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος», συνταχθὲν μερίμνη τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Ἱστορικοῦ Ἀρχείου.

4. Ἐδόθησαν ὁδηγίαι εἰς τὴν τριμελῆ Ἀντιπροσωπεῖαν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, ἡ ὁποία πρόκειται νὰ μεταβῇ εἰς Ὁδησὸν τῆς Οὐκρανίας μετὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα, διὰ νὰ συζητήσῃ ἐκκρεμοῦντα διμερῆ ζητήματα μετὰ τὴν Ἱερὰν Σύν-

οδον τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς ὑπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτην κ. Ἀγαθάγγελον.

5. Συνεζητήθη τὸ θέμα τῆς λεγομένης «Κάρτας τοῦ Πολίτου» καὶ ἐπεβεβαιώθη ἡ θέσις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὅπως ἔχει διατυπωθῆ εἰς τὴν Συνοδικὴν Ἐγκύκλιον τῆς 18-3-2011.

6. Συνεζητήθη ἡ ἐξέλιξις τῆς πορείας ἐπιτεύξεως ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος μετὰ τῆς ἐν Βουλγαρία Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

7. Ἐνημερώθη τὸ Ἱερὸν Συνοδικὸν Σῶμα περὶ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Μαραθῶνος κ. Φωτίου εἰς Αὐστραλίαν.

8. Συνεζητήθη ἡ ἐπιδείνωσις τῆς υγείας τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης καὶ Δημητριάδος κ. Μαξίμου. Τὸ ζήτημα τοῦτο θὰ ἀπασχολήσῃ ἐκ νέου τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ἀφοῦ διαπιστωθῆ ἡ περαιτέρω πορεία τῆς υγείας αὐτοῦ.

9. Ἀπεφασίσθη ὁ τελικὸς ὀρισμὸς Συνοδικῆς Ἀντιπροσωπεῖας διὰ τὴν Ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Ἱεράρχου Γλυκερίου ἐν Ρουμανία κατὰ τὸν προσεχῆ Ἰούνιον.

10. Ἐνεκρίθησαν κείμενα σχετικῶς μετὰ τὴν ποιμαντικὴν ἀντιμετώπισιν ζητημάτων, ὡς περὶ ἱεροπαίδων καὶ περὶ λαϊκῶν ἱεροκηρῶν.

11. Ἐνεκρίθησαν προτάσεις διὰ τέλεσιν Συνοδικοῦ Μνημοσύνου ἐπὶ τῇ 60ετίᾳ τῆς Κοιμήσεως τοῦ ἀοιδίμου Πρωθιεράρχου ἡμῶν Μητροπολίτου πρώην Φλωρίνης Χρυσόστομου († 1955), ὡς καὶ διὰ Συνοδικὸν Ἑορτασμὸν τῆς 90ετίας ἐπὶ τῇ Γ' Ἐμφανίσει τοῦ Τιμίου Σταυροῦ (1925), κατὰ τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριον. Οἱ ὁμιληταὶ θὰ ὀρισθοῦν κατὰ τὴν ἐπομένην Συνεδρίαν.

12. Συνεζητήθησαν θέματα τινὰ τρεχούσης φύσεως.

Ἐκ τῆς Αρχιγραμματείας

Ανακοίνωσις Αποφάσεων Ἱερᾶς Συνόδου

21ης Ἀπριλίου / 4ης Μαΐου 2015

ΤΗΝ Δευτέραν, 21ην Ἀπριλίου / 4ην Μαΐου 2015, εἰς τὴν Αἶθουσαν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ «Ρόδον τὸ Ἀμάραντον» (Γαλαξειδίου 14, Πειραιεύς), συνήλθεν εἰς τακτικὴν Συνεδρίαν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος.

Παρόντες ἦσαν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλίνικος καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς: Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερρόντιος, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος, Μαραθῶνος κ. Φώτιος, Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμης.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος συνεζήτησε καὶ ἀπεφάσισεν ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμάτων:

1. Ὁρίσθησαν Ὁμιληταὶ διὰ μὲν τὸ Μνημόσυνον τοῦ πρώην Φλωρίνης Χρυσοστόμου εἰς τὴν Θ. Λειτουργίαν τοῦ Σαββάτου, 6/19.9.2015, ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος, διὰ δὲ τὴν Γ' Ἐμφάνισιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς 20.9/3.10.2105, ὁ Σεβ. Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος. Ἀμφότεροι οἱ ἑορτασμοὶ θὰ λάβουν χώραν εἰς τὸν Ἱερὸν Καθεδρικὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Ν. Φιλαδελφείας.

2. Συνεζήτηθη ἡ ἐξέλιξις τῆς πορείας ἐπιτεύξεως ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος μετὰ τῆς ἐν Βουλγαρίᾳ Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

3. Ἐνημερώθη τὸ Ἱερὸν Συνοδικὸν Σῶμα ὑπὸ τοῦ Θεοφ. Μεθώνης περὶ τῆς ἐν Γαλλίᾳ, Ἀγγλίᾳ καὶ Ν. Ὀσσετίᾳ ἐπισκέψεως αὐτοῦ.

4. Ἐνημερώθη τὸ Ἱερὸν Συνοδικὸν Σῶμα περὶ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου καὶ τοῦ Σεβ. Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ὑγείας κ. Κουρουμπλῆν διὰ τὸ θέμα τῆς ἰατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως τῶν συμπολιτῶν μας, οἱ ὅποιοι δὲν ἀπεδέχθησαν τὸν ΑΜΚΑ.

5. Οἱ Θεοφιλέστατοι Μαραθῶνος, Μεθώνης καὶ Γαρδικίου ἐξέθεσαν εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ἀναλυτικῶς τὰ πεπραγμένα τῆς ἐπισκέψεώς των

εἰς τὴν Ὀδησσὸν τῆς Οὐκρανίας καὶ τῶν ἐκεῖ συζητήσεων μετὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Ἀγαθαγγέλου καὶ τῶν Ἀρχιερέων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐνέκρινε τὸ κείμενον τῆς Κοινῆς Ανακοινώσεως περὶ τῆς ἐν λόγῳ Συσκέψεως τὸ ὅποιον, κατόπιν τούτου, ἐδημοσιεύθη τὸ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ταυτοχρόνως ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τῆς Ρωσικῆς πλευρᾶς.

6. Συνεζήτηθη ἡ ἐπιδείνωσις τῆς ὑγείας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης καὶ Δημητριάδος κ. Μαξίμου. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος συνεκτιμήσασα καὶ Ἐπιστολὴν ἐκ μέρους τῆς πλειονότητος τῶν Ἱερέων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, ἀπεφάσισεν ὅπως ἀναθέσῃ ἐπιτροπικῶς, ἄχρι καιροῦ, τὴν διοίκησιν τῆς μὲν Ἀρχιερατικῆς περιφερείας Δημητριάδος εἰς τὸν Σεβ. Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος, τῆς δὲ Ἀρχιερατικῆς περιφερείας Θεσσαλονίκης εἰς τὸν Σεβ. Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας. Εἰς τὴν Μητρόπολιν Θεσσαλονίκης καὶ Δημητριάδος θὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ Μνημόνευσις τοῦ Σεβασμιωτάτου κ. Μαξίμου, ἀλλ' ἅπαντα τὰ ἐκεῖ ἀναφύμενα διοικητικὰ καὶ πνευματικὰ ζητήματα θὰ ἐπιλύωνται ὑπὸ τῶν δύο ἐπιτροπικῶς διοικούντων Ἀρχιερέων μέχρι νεωτέρας ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀναλόγως τῆς ἐξελίξεως τῆς ὑγείας τοῦ Σεβ. Θεσσαλονίκης καὶ Δημητριάδος.

7. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐνημερώθη διὰ τὴν Ἐνθρόνισιν τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ἔτνα καὶ Πόρτλαντ κ. Αὐξεντίου, ἡ ὁποία ἐγένετο τὴν Κυριακὴν τῶν Μυροφόρων, 13/26 Ἀπριλίου ἐ.ἔ., εἰς Ἔτναν Καλιφορνίας τῶν Η.Π.Α.

8. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἡσχολήθη μετὰ τὸ θέμα τῆς ὑγείας τοῦ Σεβ. Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς, βάσει καὶ τῆς ὑπ' αὐτοῦ δημοσιοποιηθείσης προσφάτως Ἐπιστολῆς Ἐνημερωτικῆς, εὐχηθεῖσα ὑπὲρ ἀποκαταστάσεως καὶ αἰσίας ἐπανόδου αὐτοῦ εἰς τὰ ποιμαντικὰ καὶ ἐν γένει ἐκκλησιαστικὰ αὐτοῦ καθήκοντα.

9. Συνεζήτηθησαν θέματά τινα τρεχούσης φύσεως.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

Συνοδική Αντιπροσωπεία στην Όδησο

Το βράδυ της Δευτέρας, 14/27.4.2015, άφίχθη αεροπορικώς στην Όδησο της Ουκρανίας, μέσω Κιέβου, τριμελής Αντιπροσωπεία της Ίεράς Συνόδου μας της Εκκλησίας των Γνησίων Όρθοδόξων Χριστιανών Ελλάδος, προκειμένου να έχη επίσημη Σύσκεψη με τὰ Μέλη της Ίεράς Συνόδου της Αδελφής Ρωσικής Όρθοδόξου Εκκλησίας της Διασποράς υπό τὸν Σεβ. Μητροπολίτη κ. Άγαθάγγελο.

Τὸ μεσημέρι της Τρίτης, 15/28 Άπρ., ἡ Αντιπροσωπεία μας, ἡ ὁποία περιελάμβανε τοὺς Θεοφ. Ἐπισκόπους Μαραθῶνος κ. Φώτιο, Ἀρχιγραμματέα της Ίεράς Συνόδου, Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιο καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμεντα, Γραμματέα της Ίεράς Συνόδου, ὅπως καὶ τὸν Αἶδεσ. Πρεσβύτερο π. Μιχαὴλ Κωνσταντινίδη, ὡς μεταφραστή, εἶχε μία 5ωρη Κοινὴ Σύσκεψη μετὰ τὴν Σύνοδο της ΡΟΕΔ στὴν νέα Αἴθουσα Συνεδριάσεων τοῦ Συνοδικοῦ Οἰκήματος

Αὐτῆς, παρὰ τὸν Καθεδρικὸ Ναὸ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ στὴν Όδησο. Ἀπὸ ρωσικῆς πλευρᾶς παρίσταντο ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Ἀγαθάγγελος, Πρωθιεράρχης, καὶ οἱ Σεβ. καὶ Θεοφ. Ἀρχιερεῖς Συρακουσῶν καὶ Νικόλσκυ κ. Ἀνδρόνικος, Κισινέβ καὶ Μολδόβας κ. Γεώργιος, Βολογντὰ καὶ Βελίκυ Ὁστιούγκ κ. Ἀθανάσιος, Βορονέζ καὶ Ν. Ρωσίας κ. Κύριλλος, Ἰσίμ καὶ Σιβηρίας κ. Νίκωνας καὶ Χάϊφας κ. Ρωμανός, ὡς καὶ ὁ Γραμματεὺς Αἶδεσ. π. Λεωνίδας Πλιάτσ.

Συζητήθηκαν καὶ ἀντιμετωπίσθηκαν μετὰ ἐπιτυχία ὀκτὼ συνολικὰ θέματα κοινοῦ ἐνδιαφέροντος, γιὰ τὴν ἐπίλυσι αὐτῶν καὶ τὴν συνακόλουθη ἐνίσχυσι της Εκκλησιαστικῆς μας Ἐνότητος.

Ἐπ' αὐτῶν, καταρτίθηκε σχέδιο Ἀνακοινώσεως, τὸ ὁποῖο συζητήθηκε τὴν ἐπομένη, Τετάρτη 16/29 Άπρ., ἐν Συνόδῳ, καὶ δια-

μορφώθηκε καταλλήλως, ὥστε νὰ καλύπτῃ ἀμφότερες τὶς Πλευρές.

Τὴν Πέμπτη, 17/30 Άπρ., σὲ νέα Συνοδικὴ Συνάντησι, ἐγκρίθηκε τὸ τελικὸ κείμενο της Ἀνακοινώσεως, ὥστε νὰ τεθῆ ὑπ' ὄψιν καὶ της Συνόδου στὴν Ἑλλάδα καὶ κατόπιν ἐγκρίσεως καὶ ἀπὸ μέρους Αὐτῆς νὰ προωθηθῆ ἡ ταυτόχρονη δημοσίευσίς του ἐλληνιστὶ καὶ ρωσιστὶ, ὅπως καὶ ἐγίνε.

Ἡ σχέσις καὶ συναναστροφή μετὰ τοὺς Ρώσους Ἀδελφοὺς ἦταν ἰδιαίτερος ὠφέλιμη καὶ ἐποικοδομητικὴ ἀπὸ κάθε ἄποψι.

Τὰ Μέλη της Αντιπροσωπείας μας εἶχαν τὴν εὐκαιρία κατὰ τὴν τριήμερη παραμονή τους στὴν Όδησο νὰ ἐπισκεφθοῦν Μονές καὶ Ναοὺς της περιοχῆς, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ τὴν Ίερά Γυναικεία Μονὴ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Μαξίμοβιτς πλησίον της Ὁδησοῦ, ὑπὸ τὴν Γερόντισσα Ἀλεξάνδρα, ὅπου ἐτυ-

χαν θερμῆς ὑποδοχῆς καὶ φιλοξενίας. Ἐπίσης, πραγματοποιήθηκε ἐπίσκεψις καὶ στὸ Μουσεῖο της Φιλικῆς Ἐταιρείας.

Τὴν Παρασκευή, 18.4/1.5.2015, ἡ Ἑλληνικὴ Αντιπροσωπεία βρέθηκε στὸ Κίεβο, ὅπου στὶς ὀλίγες ὥρες πρὸ της πτήσεως της ἐπιστροφῆς της στὴν Ἀθήνα, εἶχε τὴν εὐλογία νὰ προσκυνήσῃ στὴν περίφημη Λαύρα τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου, ὅπου ἀναπαύονται τὰ ἄφθαρτα Λείψανα τῶν Ὁσίων Αὐτῆς, φυλάσσεται δὲ μετὰ τῶν ἄλλων καὶ ἡ Κάρα τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κλήμεντος Ρώμης· ἐπίσης, ἐπισκέψις ἐγίναν στὸν ἱστορικὸ Ναὸ της τοῦ Θεοῦ Σοφίας, στὸν Ναὸ τοῦ Ἁγίου Βλαδιμήρου καὶ στὴν Μονὴ της Ἁγίας Τριάδος καὶ τοῦ Ὁσίου Ἰωνᾶ πλησίον τοῦ Κιέβου.

Ἀνακοίνωσις Κοινῆς Συσκέψεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς μετὰ τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος

ΤΗΝ Τρίτην, 15/28-4-2015, στὸ Οἶκημα τῆς Συνοδικῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς (ΡΟΕΔ) στὴν Ὁδὸν τῆς Οὐκρανίας, πραγματοποιήθηκε με ἐπιτυχία Κοινὴ Ἀδελφικὴ Σύσκεψις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς ΡΟΕΔ, ὑπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη κ. Ἀγαθάγγελο, καὶ ἕξι ἀκόμη Ἀρχιερεῖς Αὐτῆς (Ἀνδρόνικο, Γεώργιο, Ἀθανάσιο, Κύριλλο, Νίκωνα καὶ Ρωμανό), καὶ ἐπισήμου Συνοδικῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν (ΓΟΧ) Ἑλλάδος, ἀποτελουμένης ἀπὸ τρεῖς Ἀρχιερεῖς, (Μαραθῶνος Φώτιο, Μεθώνης Ἀμβρόσιο καὶ Γαρδικίου Κλήμη) καὶ ἓνα Πρεσβύτερο (π. Μιχαὴλ Κωνσταντινίδη) ὡς μεταφραστή.

Ἡ Κοινὴ αὐτὴ Σύσκεψις ἀπέβλεπε στὴν διαφύλαξι τῆς Ἑνότητός μας, μέσῳ διαλόγου, γιὰ τὴν παροχὴ ἐξηγήσεων ἐπὶ ὠρισμένων ζητημάτων ἀμοιβαίου ἐνδιαφέροντος.

Σὲ πνεῦμα εἰρήνης, ἀλληλοσεβασμοῦ καὶ ἀγάπης ἀντιμετώπισθησαν συνολικὰ ὀκτὼ κύρια θέματα, στὰ ὁποῖα ὑπῆρξε ὁμογνωμία. Συγκεκριμένα:

1. Ἀποφασίσθηκε ἡ ἀποφυγὴ ὑπὸ τῆς ΡΟΕΔ προσλήψεως ὁμάδος κληρικῶν, λόγῳ ὑπάρξεως Κανονικῆς φύσεως κωλυμάτων, τὰ ὁποῖα ὑπεδείχθησαν ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Πλευρὰ· ἐπίσης, συμφωνήθηκε ἀπὸ τοῦδε καὶ στὸ ἐξῆς νὰ ὑπάρχη κοινὴ συνεννόησις στὴν ἀντιμέτωπιση παρομοίων περιπτώσεων αἰτήσεως κληρικῶν, ὅσον ἀφορᾷ γεωγραφικῶς τὴν διασπορά, εὐρισκομένων δηλαδὴ πέραν τῶν Κανονικῶν ὁρίων τῶν δύο Ἐκκλησιῶν.

2. Συμφωνήθηκε ἡ μὴ δημιουργία παραλλήλων ἐκκλησιαστικῶν δομῶν ὑπὸ τῆς μίας Πλευρᾶς σὲ χώρα, ὅπου ἡ ἑτέρα Πλευρὰ δραστηριοποιεῖται ἐκκλησιαστικῶς ἀπὸ μακροῦ.

3. Συμφωνήθηκε νὰ καταβάλλεται διακριτικῶς κάθε κοινὴ προσπάθεια, γιὰ ἐπίλυση προβλημάτων τῶν Ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν, με ἀποφυγὴ ταυτοχρό-

νως διεισοδύσεως τῆς μίας Ἐκκλησίας σὲ ἐσωτερικὲς ὑποθέσεις τῆς ἑτέρας.

4. Ἐγίνε ἀναφορὰ σὲ Κληρικούς, οἱ ὁποῖοι εἶχαν προτραπῆ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν ΓΟΧ Ἑλλάδος νὰ ὑπαχθοῦν στὴν Ἀδελφὴ ΡΟΕΔ.

5. Συζητήθηκαν ὠρισμένες προτάσεις γιὰ τὴν προσωρινὴ Κανονικὴ ὑπαγωγὴ Ἐκκλησιαστικῶν Κοινοτήτων καὶ Κληρικῶν τῆς Δυτ. Οὐκρανίας σὲ κάποια ἀπὸ τὶς Ἀδελφὲς Ἐκκλησίες τῆς ΡΟΕΔ.

6. Διαβεβαιώθηκε ὑπὸ τῆς ΡΟΕΔ ἡ προσπάθεια Αὐτῆς γιὰ τὴν διαφύλαξι τοῦ παραδοσιακοῦ τρόπου τελέσεως τοῦ τύπου τῆς Βαπτίσεως διὰ τριῶν πλήρων καταδύσεων· ἐπίσης, διαβεβαιώθηκε ἐκ μέρους Αὐτῆς, ὅτι ἡ ἀποδοχὴ Μελῶν προερχομένων ἀπὸ τὶς ἐπίσημες λεγόμενες ὀρθόδοξες ἐκκλησίες περιλαμβάνει τὴν ἐξέτασι τοῦ τύπου τῆς Βαπτίσεώς τους, ἐν ἀνάγκῃ δὲ τῆς διορθώσεως Κανονικῶς τοῦ ἔλλειπούς τοιοῦτου.

Ἐπίσης, ἀμφότερες οἱ Πλευρὲς ἐπιβεβαίωσαν, ὅτι ἡ Θεία Εὐχαριστία παρέχεται μόνον στὰ Μέλη τῆς Ἐκκλησίας.

7. Ἐξετάσθησαν ἀπὸ κοινῶν προτάσεις γιὰ ἐπίλυσι προβλημάτων στὴν Γεωργία, ὅπου καὶ οἱ δύο Πλευρὲς διατηροῦν Ἐκκλησιαστικὸ Ποίμνιο.

8. Ἀμφότερες οἱ Πλευρὲς διεπίστωσαν, ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων Εἰρηναίου μνημονεύεται ἀπὸ τὴν ΡΟΕΔ μόνον στοὺς Ἁγίους Τόπους, ἀλλὰ ὅχι ὡς ἐπιχωρίου ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, παρὰ βάσει παλαιᾶς παραδόσεως τῆς ΡΟΕΔ. Στὴν διάρκεια τῶν τελευταίων δεκαετιῶν, μετὰ τὴν ἴδρυσι τοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραὴλ, ἡ ΡΟΕΔ δὲν εὐρίσκετο καὶ δὲν εὐρίσκεται σὲ εὐχαριστικὴ κοινωνία με τὸ Πατριαρχεῖο τῶν Ἱεροσολύμων. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς τῆς ΡΟΕΔ ἀναμένουν ἀπὸ τὸν πατριάρχη Ἱεροσολύμων Εἰρηναῖο μίαν σαφῆ Ἀντιοικουμενιστικὴν δῆλωσι/τοποθέτησι, ὥστε βάσει αὐτῆς νὰ ἀποφασισθῆ ἡ ὁποία διαμνημόνευσις αὐτοῦ, ἢ μή, στὸ μέλλον.

Οἱ Ἀρχιερεῖς τῆς ΡΟΕΔ

Ἡ Ἀντιπροσωπεῖα τῆς Ἐκκλησίας ΓΟΧ Ἑλλάδος

Ὁδησός, 17/30.4.2015

Περὶ Ἱεροκηρύκων καὶ Ἱεροπαίδων

Περὶ Λαϊκῶν Ἱεροκηρύκων

CE παλαιὸ τεύχος τοῦ Περιδικοῦ τῆς Ἐκκλησίας μας «Ἡ Φωνὴ τῆς Ὀρθοδοξίας» (ἀρ.φ. 430/4.11.1963, σελ. 7), δημοσιεύθηκε ἕνα μικρὸ κείμενο, μὲ τίτλο «Εἰδοποίησις», τὸ ὁποῖο ἔθιγε τὸ ζήτημα τῶν Λαϊκῶν Ἱεροκηρύκων, οἱ ὁποῖοι περιήρχοντο τοὺς Ναοὺς μας γιὰ νὰ μεταδώσουν τὸν θεῖο λόγο, ἀλλὰ δὲν ἐξέφραζαν τὴν Ἱερὰ Σύνοδο ὡς πρὸς τὸ φρόνημα καὶ τὸ ἦθος.

Γιὰ τὸν λόγο αὐτό, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τότε ἀπεφάσισε οὐδεὶς νὰ ὀμιλῇ, ὁ ὁποῖος δὲν θὰ ἦταν ἐφωδιασμένος μὲ ἔγγραφο διορισμὸ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχή.

Τὸ εὐστόχο ἐκεῖνο Σημείωμα, τὸ ὁποῖο ἀναδημοσιεύουμε, ἐδείκνυε τὴν μέριμνα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου γιὰ τὴν τήρησι τῶν ἐκκλησιαστικῶν θεσμῶν σχετικὰ μὲ τὸ ἰδιαίτερας σημασίας καὶ σπουδαιότητος γεγονὸς τῆς κηρύξεως τοῦ θείου λόγου στὸ πλήρωμα τῶν πιστῶν.

Πράγματι, μόνον οἱ ἔχοντες ἄδεια τῶν Ἐκκλησιαστικῶν μας Ἀρχῶν, ἤτοι τοῦ κατὰ τόπους Ἀρχιερέως μας, δύνανται νὰ ὀμιλοῦν ἀπ' Ἀμβωνος, καὶ οὐδεὶς ἕτερος.

Εἰδοποίησις

Ἐπειδὴ τινες ἐπαγγελομένοι τὸν Ἱεροκήρυκα περιέρχονται τοὺς ὑφ' ἡμᾶς Ἱεροὺς Ναοὺς ὀμιλοῦντες ἀπ' ἄμβωνος πολλὰ τὰ ἄτοπα καὶ ἀσυμβίβαστα πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς ἀκραιφνοῦς ὀρθοδόξου πίστεως καὶ τῆς αὐστηρᾶς ἠθικῆς, καὶ ἐπειδὴ ἕτεροι ἐξ αὐτῶν τυγχάνουσι δεδηλωμένου ἀντιθέτου φρονήματος πρὸς τὸ τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος καὶ τῆς Ἠγεσίας Αὐτοῦ, διὰ ταῦτα ἡ Ἱερὰ ἡμῶν Σύνοδος ἀπεφάσισεν ὅπως ἀνακαλέσῃ πάντα μέχρι σήμερον δοθέντα διορισμὸν Ἱεροκήρυκος καὶ προβῇ εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ὀμιλούντων ἐπ' Ἐκκλησίας. Διὸ ἐφεξῆς ἀπαγορεύεται ἡ ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ Ἀμβωνος Ὀμιλία εἰς πάντα μὴ ἐφωδιασμένον διὰ νεωτέρου ἐγγράφου διορισμοῦ ἐκ μέρους τῆς οἰκείας ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου.

Περὶ Ἱεροπαίδων

CE παλαιὸ ἐπίσης τεύχος τοῦ Περιδικοῦ τῆς Ἐκκλησίας μας «Ἡ Φωνὴ τῆς Ὀρθοδοξίας» (ἀρ.φ. 429/21.10.1963, σελ. 2), δημοσιεύθηκε ἐπίσης ἕνα κείμενο σχετικὰ μὲ τὰ παιδιά ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα εἰσέρχονται στὸ Ἱερὸ Βῆμα τῶν Ἐκκλησιῶν, προκειμένου νὰ ὑπηρετήσουν τὸν λειτουργὸ Ἱερέα καὶ γενικὰ νὰ συνδράμουν στὴν Θεία Λατρεία.

Ὅμως, παρατηρεῖται τὸ λυπηρὸ φαινόμενο αὐτὰ νὰ μὴ συναισθάνωνται τὴν ἱερότητα τοῦ χώρου καὶ τῆς στιγμῆς, καὶ ἔτσι νὰ ἐκτρέπονται σὲ συνομιλίες, χαριεντισμοὺς ἢ καὶ ἀταξίες, προξενοῦντα ἀνεπίτρεπτο θό-

ρυβο, σύγχυσι καὶ ταραχή, ἐκεῖ ὅπου ἔπρεπε νὰ δεσπόζῃ ἡ τάξις, ἡ εὐλάβεια, ἡ ἡσυχία, ἀλλὰ καὶ ἡ ἱεροπρέπεια, ἡ συστολή καὶ ἡ κατάνυξις.

Ἐπειδὴ τὸ φαινόμενο, δυστυχῶς, συνεχίζει νὰ συμβαίνει σὲ πολλοὺς Ναοὺς, ἀναδημοσιεύουμε τὸ ἐπίκαιρο ἐκεῖνο κείμενο, τὸ ὁποῖο παρὰ τὴν αὐστηρότητά του στὴν διατύπωσι, διατηρεῖ τὴν σημασία καὶ ἀξία του.

Εἶθε οἱ ἐπισημάνσεις καὶ οἱ προτροπές του, ἰδίως ὡς πρὸς τὴν εὐθύνη τῶν λειτουργῶν Ἱερέων μας, νὰ εὕρῃ ἀπήχησι καὶ νὰ βοηθήσῃ στὴν ἀντιμετώπισι αὐτοῦ, τὸ ὁποῖο ἐπιτυχῶς χαρακτηρίζεται ὡς «ἄτοπον», πὸν πρέπει νὰ παύσῃ:

ΝΑ ΠΑΥΣΗ ΤΟ ΑΤΟΠΟΝ

Ἐν ἐκ τῶν ἀτοπημάτων, ἅτινα παρατηροῦνται εἰς τινὰς Ἐκκλησίας ἡμῶν κατὰ τὴν ὥραν τῆς θείας Λατρείας, εἶναι καὶ ἡ εἴσοδος εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα παντὸς ἀνεξαιρέτως καὶ πάσης ἡλικίας ἀνθρώπου, βουλομένου νὰ εἰσέλθῃ ἐκεῖ, παρὰ τὴν ρητὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ 69ου Κανόνος τῆς Ἐκτῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου διακελεύοντος: «Μὴ ἐξέστω τινὶ τῶν ἀπάντων ἐν λαϊκοῖς τελοῦντι, ἔνδον ἱεροῦ εἰσιέναι Θυσιαστηρίου».

Τὸ κακὸν δὲ καθίσταται ἔτι μᾶλλον αἰσθητὸν ὅταν ἐντὸς τοῦ Ἁγίου Βήματος εἰσέρχεται καὶ συρφετὸς ὀλόκληρος παιδίων, δῆθεν ἵνα ὑπηρετῶσι τὸν λειτουργὸν Ἱερέα.

Ἡριθμήσαμεν πολλακίς 4 καὶ 6 παιδιά ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ Βήματος ἀτακτοῦντα ἐνίοτε καὶ διαπληκτιζόμενα καὶ ἀλληλοδερόμενα κατέναντι τοῦ φρικτοῦ Θυσιαστηρίου καὶ τοῦ λειτουργοῦ αὐτοῦ. Καὶ εἶναι τῇ ἀληθείᾳ ἀπορίας ἄξιον, πῶς ὁ Ἱερεὺς ἐκεῖνος δύναται νὰ προσεύχηται ἐν τῷ μέσῳ τοιαύτης ἀταξίας· πῶς ἡμπορεῖ νὰ συγκεντρώσῃ τὸν ἑαυτὸν του καὶ ὑψώσῃ τὸν νοῦν του εἰς τὸν Θεὸν καὶ αἰσθανθῇ τὰς ἐκ τοῦ θείου Μυστηρίου τῆς Λειτουργίας ψυχικὰς, συγκινητικὰς καὶ κατασκευτικὰς ἀνατάσεις, ὅταν πέριξ αὐτοῦ αἱ συνομιλίας καὶ αἱ ἀταξίαι τῶν παιδίων δημιουργοῦν περιβάλλον ἀκατάλληλον τοῦ ἱεροῦ χώρου καὶ τοῦ χρόνου διὰ τοιούτου εἴδους πνευματικὰς ἐξάρσεις.

Οἱ γονεῖς τῶν τοιούτων παιδίων ἴσως χαίρουν βλέποντες αὐτὰ ἐντὸς τοῦ ἁγίου Βήματος. Ἄλλ' ἡμεῖς ἀντιθέτως βλέποντες αὐτὰ μὲ ὁποῖαν ἀνευλάβειαν καὶ ἀναισθησίαν προστρίβονται πέριξ τοῦ ἱεροῦ Θυσιαστηρίου, φοβούμεθα μὴ ἡ ἐξοικείωσις αὐτῶν μὲ τὰ πανίερα καὶ πανσέβαστα ταῦτα μέρη, καταστῆ αἰτία νὰ χάσουν ἐκ συνηθείας τὸν ὀφειλόμενον πρὸς αὐτὰ σεβασμὸν καὶ εὐλάβειαν, καθ' ὅλην τὴν ζωὴν των.

Ἡπαίουν δὲ καὶ οἱ Ἱερεῖς, οἱ ὁποῖοι ἀνέχονται τὴν κατάστασιν, φοβούμενοι μὴ διώκοντες τὰ παιδιά ἐκ

Ορθόδοξο Ἐκκλησιαστικὸ Φρόνημα

ΟΤΑΝ λέγουμε Ὁρθόδοξο Ἐκκλησιαστικὸ Φρόνημα, δὲν ἐννοοῦμε ἀπλῶς τὴν ἀπόκτησι καὶ κατοχὴ θεωρητικά, γνωσιολογικά καὶ ιδεολογικά τῶν ἀρχῶν τῆς Πίστεως καὶ τῆς Ζωῆς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας ἀπὸ τὸν κάθε ἕναν ἀπὸ ἐμᾶς. Ἀλλά, ἐννοοῦμε κάτι βαθύτερο, μία διαρκὴ στάσι καὶ πορεία ζωῆς, ἡ ὁποία εἶναι ἐμποτισμένη ἀπὸ τὸ Ἅθος τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ αὐτὸ τὸ Ἅθος, ὁ φορέας του τὸ ἐκφράζει καὶ τὸ ἐκδηλώνει σὲ κάθε λεπτομέρεια τῆς ζωῆς του.

Ἐφ' ὅσον, θεία Χάριτι, εἴμαστε καὶ ἀνήκουμε στὴν ἀγία Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας, ἀποτελοῦμε «μέλη»¹ τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ καὶ «κλήματα»² τῆς Ζωοποιῦ Θείας Ἀμπέλου. Αναγεννηθήκαμε στὴν ἴδια Κολυμβήθρα, δεχθήκαμε τὴν αὐτὴ Σφραγίδα τῆς δωρεᾶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ κοινωνοῦμε τὰ αὐτὰ Θεία καὶ Ἄχραντα Μυστήρια τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ μας. Ὁ ἴδιος θεῖος Εὐαγγελικὸς λόγος τρέφει τίς ἀκοές μας καὶ ζωογονεῖ τίς ψυχές μας, οἱ ἴδιες ἅγιες Ἀρετὲς μᾶς διαπερνοῦν, τὰ αὐτὰ ὑψηλὰ ἰδανικὰ μᾶς ἐλκύουν, τὴν αὐτὴ θεία ὁδὸ πρὸς οὐρανὸν ἀναβαίνομε.

Ἡ πορεία μας εἶναι κοινὴ, ἀλλὰ ὁ κάθε ἕνας ἀπὸ ἐμᾶς τὴν βαδίζει καὶ τὴν βιώνει μὲ τρόπο προσωπικό, σύμφωνα μὲ τὰ ιδιαίτερα χαρίσματα καὶ τίς κλήσεις του, μέσα στὴν Ἐνορία ἢ τὴν Μονή του, ὑπὸ τὴν καθοδήγησι τοῦ πνευματικοῦ Πατρός του· καὶ ὅλα αὐτὰ λαμβάνουν χώρα ἐντὸς τοῦ Μυστηριακοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ πλαισίου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος. Τὸ πλαίσιο αὐτὸ ἐξασφαλίζεται καὶ λειτουργεῖ ἀπρό-

σκοπτα χάρις στὴν ἀγρυπνὴ μέριμνα καὶ τὴν ἀνύστακτὴ φροντίδα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῶν Ἀρχιερέων μας. Γιὰ τὸν λόγο τοῦτο, ἀνεὺ Ἐπισκόπων καὶ Πρεσβυτέρων, ὅπως διδάσκει ἐπιγραμματικά ὁ Ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος, «Ἐκκλησία οὐ καλεῖται»³.

Ἐννοεῖται βεβαίως, ὅτι ἐμεῖς οἱ, ἐλέει Θεοῦ, Ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας διακρατοῦμε πρῶτοι, ἔργοις καὶ λόγοις, τὴν Ὁρθόδοξη Πίστι καὶ τὸ Ὁρθόδοξο Ἅθος, ὥστε νὰ ἀποτελοῦμε ὑγιὲς καὶ φωτεινὸ παράδειγμα.

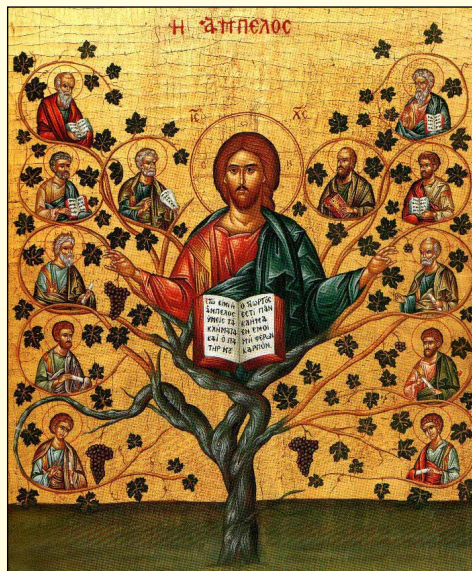
Μέσα στὴν ἀγία Ἐκκλησία συγκροτοῦμε, ὅπως ἀντιλαμβάνομαστε, μία «ἀγία Οἰκογένεια», τὴν Οἰκογένεια τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ, τὰ ὁποῖα ἀπολαμβάνουν τὴν Πατρικὴ Θεϊκὴ Ἀγκάλη.

Καὶ αὐτὸ ποὺ πρέπει νὰ ἐπιτευχθῆ ἀπὸ τὸν κάθε ἕναν ἀπὸ ἐμᾶς, Κληρικὸ, Μοναχὸ καὶ Λαϊκὸ, εἶναι νὰ ἐναρμονίσουμε τὴν προσωπικὴ βίωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἀπολυτρώσεως, μὲ τὸ ἐκκλησιαστικὸ γεγονός τῆς ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι Κοινο-

νίας, ὥστε νὰ διακρινώμαστε πράγματι ἀπὸ γνήσιο Ἐκκλησιαστικὸ Φρόνημα.

Αὐτὸ εἶναι ἐπιδίωξι ζωῆς καὶ κατορθώνεται μὲ κόπο καὶ ἀγῶνα, διότι ἡ προσπάθεια γιὰ ἀπόκτησι καὶ ἐδραίωσι Ἐκκλησιαστικοῦ Φρονήματος, εἶναι διαρκὴς ἀγῶνας γιὰ Ἀγάπη, Ὑπακοή καὶ Ἐνότητα.

Μέσα στὴν ἀγία Οἰκογένεια τῆς Ἐκκλησίας, τὸ πρῶτο καὶ κύριο γνώρισμά μας θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἡ Ἀγάπη: «Ἐν τούτῳ γίνονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταί ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις»⁴. Καὶ θὰ ἔχουμε Ἀγάπη, ὅταν φρονοῦμε τὰ αὐτὰ στὴν Πίστι καὶ τὴν Ἀρετὴ, σύμφωνα μὲ τὸν Κύριό μας: «Τοῦτο γὰρ φρο-

←
τοῦ Ἱεροῦ λυπήσουν τοὺς γονεῖς των. Ἄλλ' ὄχι εἶναι ἀνάγκη τὸ ἄτοπον τοῦτο νὰ παύσῃ. Ἕνα φρόνιμον παιδί καὶ εὐλαβὲς ἀρκεῖ νὰ ὑπηρετῇ ἐν ἀνάγκῃ τὸν

Ἱερέα. Ἀγέλη ὁλόκληρος παιδιῶν δὲν χρειάζεται, καὶ πρέπει νὰ ἐκβάλλεται ἔξω, ἵνα ὁ Ἱερεὺς μένη ἀπερίσπαστος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του. □

νείσθω ἐν ὑμῖν ὁ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ»⁵. Καὶ θὰ διασφαλίσουμε τὴν Ἀγάπη καὶ τὴν Ὁμοφροσύνη μας, καὶ ἄρα καὶ τὴν Ἐνότητά μας, ὅταν ἔχουμε «νοῦν Χριστοῦ»⁶ καὶ πειθώμεθα καὶ ὑπακούουμε στοὺς κατὰ Θεὸν Ποιμένες μας, ὥστε νὰ κατανικήσουμε τὸν ἐγωϊσμό μας, νὰ καθαρθοῦμε ἀπὸ τὰ πάθη μας καὶ νὰ ἐκκλησιοποιηθοῦμε. Τί σημαίνει ἐκκλησιοποίησις; Ζωὴ Χάριτος, εὐλογίας καὶ ἁγιασμοῦ· ζωὴ ἀπελευθερωμένη ἀπὸ τὴν πλάνη τοῦ ἰδίου θελήματος καὶ χαρακτηριζομένη ἀπὸ τὴν μεταμόρφωσι τοῦ ἀτομικοῦ «ἐγώ», σὲ ἐκκλησιαστικὸ «ἐμεῖς»! Ὡραία συνοψίζει τὰ πράγματα ὁ Μέγας Βασίλειος, ὅταν γράφῃ ἐπιγραμματικά: «Οὐ γὰρ κατὰ ἀγάπην περιπατοῦντος οὐδὲ πληροῦντός ἐστι τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ τῆς πρὸς τοὺς ἀδελφούς συναφείας ἑαυτὸν ἀποτέμνειν»⁷.

Διότι, δυστυχῶς, εἶναι δυνατόν, ἀκόμη καὶ μέσα στὴν ἁγία ἀτμόσφαιρα τῆς Ἐκκλησίας, ἐμεῖς νὰ φρονοῦμε «τὰ ἐπίγεια»⁸, νὰ ὑπερισχύῃ μέσα μας «τὸ φρόνημα τῆς σαρκός»⁹ καὶ νὰ παραμένουμε δέσμοι τοῦ ἐγωϊσμοῦ μας, καὶ ἔτσι νὰ ἀδυνατοῦμε νὰ ἀλλοιωθοῦμε τὴν καλὴν ἀλλοίωσιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς τῆς Χάριτος, καὶ μοιραίως νὰ προξενοῦμε προβλήματα, διαιρέσεις, σκάνδαλα καὶ ταραχές...

Τὸ τί ἀκριβῶς συμβαίνει μέσα μας καὶ γύρω μας, στὸ περιβάλλον μας, δύναται νὰ πιστοποιηθῇ εὐκόλα: ὑπερισχύει μέσα μας ἡ Ἀγάπη γιὰ τὸν Θεὸ καὶ τὸν Πλησίον; ἔχουμε εἰλικρινῆ σεβασμὸ καὶ ὑπακοή στὸν πνευματικὸ μας Πατέρα; Εἶμαστε ἔτοιμοι νὰ θυσιάσουμε τὴν δική μας τακτοποίησι χάριν τοῦ κοινοῦ καλοῦ καὶ τῆς εὐρύτερης ὠφέλειας τῆς Ἐκκλησίας; Δεικνύουμε μαρτυρικὴ ἐγκαρτέρησι στὶς θλίψεις καὶ στὶς ἀναπάντεχες δυσκολίες μὲ ὑπομονὴ καὶ ἐλπίδα;

Ἄν ὄχι σὲ ὅλα αὐτὰ, ἢ ἔστω σὲ κάποια ἀπὸ αὐτὰ, τότε ἄς μὴ αὐταπατώμεθα ὅτι βαδίζουμε θεάρεστα καὶ ὅτι ἔχουμε Ὁρθόδοξο Ἐκκλησιαστικὸ Φρόνημα. Ἄν μάλιστα εἴμεθα ἔτοιμοι προκειμένου νὰ στήσωμε τὸ ἴδιον θέλημά μας -τὸ ὁποῖον θεωροῦμε ὡς τὸ καλύτερο καὶ τελειώτερο- νὰ συγκρουσθοῦμε μὲ τοὺς Ἀδελφούς μας, ἢ ἀκόμη καὶ μὲ τοὺς Ποιμένες μας, τότε ἄς γνωρίζουμε ὅτι πάσχουμε δεινῶς, ἐργαζόμεθα ἀντι-ἐκκλησιαστικῶς καὶ καταστροφικῶς καὶ χρῆζουμε ἐπείγοντως μεγάλης καὶ βαθείας μετανοίας!

Δὲν εἶναι βεβαίως ὑποχρεωτικὸ καὶ ἀναμενόμενο νὰ συμφωνοῦμε ὅπωςδήποτε σὲ ὅλα

τὰ ἐπὶ μέρους θέματα, βιωτικὰ ἢ ἀκόμη καὶ ἐκκλησιαστικά, πρακτικῆς μάλιστα φύσεως καὶ δράσεως, ἀλλὰ τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ πλήττεται ὁ ἱερός δεσμὸς τῆς Πίστεως καὶ τῆς Ἀγάπης μεταξύ μας.

Καὶ στὴν περίπτωσι αὐτῆ, ἄς θυμηθοῦμε καὶ πάλι τὴν εὐστοχὴ παρατήρησι τοῦ Μεγάλου Βασιλείου: «οὐδὲν γὰρ οὕτως ἰδίον ἐστι Χριστιανοῦ, ὡς τὸ εἰρηνοποιεῖν»¹⁰!...

Γιὰ τὸν λόγο τοῦτο καὶ οἱ ἀγαθοὶ καὶ ἀγλαοὶ καρποὶ τοῦ πνευματικοῦ πλέον φρονήματος εἶναι «ζωὴ καὶ εἰρήνη»⁹. Ὁ ἐμφορούμενος ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στρέφεται συνεχῶς στὸν Θεὸ καὶ ἐκζητεῖ τὸ Ἐλεός Του, τηρεῖ τις θεῖες Ἐντολές, ἐπιτελεῖ ἔργα ἀγαθὰ, μετανοεῖ εἰλικρινά, σέβεται καὶ ἐκτιμᾷ τὸν πνευματικὸ τοῦ Πατέρα καὶ τὸν Ἐπίσκοπό του, εἶναι ἔτοιμος νὰ ὑποχωρήσῃ ἀπὸ τὴν γνώμη καὶ τὴν ἐπιθυμία του, ὅταν ἀναγνωρίσῃ, ἢ ἔστω ὅταν τοῦ τὸ βεβαιώσουν οἱ ἄλλοι, ὅτι τὸ γενικώτερο καλὸ τῆς Ἐκκλησίας ἀπαιτεῖ ὑποχώρησι.

Εἶναι καιρὸς νὰ καλλιεργήσουμε καὶ νὰ ἐμβαθύνουμε στὸ λησμονημένο ἀπὸ πολλοὺς ἀπὸ ἐμᾶς γνήσιο Ἐκκλησιαστικὸ Φρόνημα. Ἄν πράγματι ἐπιθυμοῦμε μία ἀνακαίνισι τῆς πνευματικῆς μας ζωῆς, μία ἀνανέωσι -ἀκόμη καὶ τοῦ ἔμψυχου ὑλικοῦ- τοῦ χώρου διαμονῆς καὶ διακονίας μας, καὶ μία ἐνδυνάμωσι τῆς κατὰ Θεὸν μαρτυρίας μας, πρέπει ὅπωςδήποτε νὰ καταπολεμήσουμε τὶς ἐκτροπές ἀπὸ τὸ γνήσιο Ἐκκλησιαστικὸ Φρόνημα!

Ἴδου μερικὲς ἀπὸ αὐτές:

- **νὰ** παύσῃ ἡ ἐγωπαθῆς αὐτόνομη δραῖσις, ἂν καὶ ὅπου αὐτὴ ἐντοπίζεται, ἢ ξεκομμένη ἀπὸ τὸ ἐκκλησιαστικὸ μας πλαίσιο, διότι αὐτὴ συνιστᾷ νοσηρὸ ἐκκλησιαστικὸ φρόνημα·

- **νὰ** ἀποφεύγεται πάση θυσίᾳ ὁ φατριασμός, ὡς καὶ ἡ ἀποδοχὴ ἀλλοτρίων ἐπιδράσεων ἀπὸ τὸν κοσμικὸ τρόπο σκέψεως καὶ δράσεως, ἢ δημιουργία ἀντιπαλοτήτων, ἐντάσεων καὶ ἐχθροτήτων, ἢ κατάκρισις, ἢ ἱεροκατηγορία, τὸ διαρκὲς παράπονο, ὁ ψιθυρισμὸς καὶ ὁ γογγυσμὸς, διότι ὅλα αὐτὰ συνιστοῦν νόθο ἐκκλησιαστικὸ φρόνημα·

- **νὰ** παύσῃ ἡ ἐμφανῆς ἔλλειψις σὲ μερικοὺς πνεύματος μαθητείας καὶ ὑπακοῆς, ὅπως καὶ ἡ ἀδράνεια καὶ δικαιολόγησις, ἐν ὀνόματι τῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ κόσμου, τῆς ἐκκοσμικεύσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς καὶ ἰδίως μάλιστα τῶν ἱερῶν Μυστηρίων, μὲ τις συνακόλουθες πτώσεις σὲ σφάλματα καὶ αὐθαιρεσίες, διότι

Περὶ Προσευχῆς

[...] **Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ**, ἀγαπητοί, εἶναι ἀνάγκη προερχομένη ἐκ τῆς ἀτελοῦς καὶ ἀσθενοῦς φύσεως ἡμῶν. Ἐξ ὅλων τῶν ζῶων μόνος ὁ ἄνθρωπος ἐξέρχεται γυμνός, ἄοπλος καὶ κλαυθμηρίζων ἐκ κοιλίας μητρός· καὶ οἱ κλαυθμηρισμοὶ ἐκεῖνοι εἶναι τὸ προανάκρουσμα τῶν θλίψεων, αἰτί-νες περιμένουσιν αὐτὸν ἐν τῇ κοιλάδι ταύτῃ τοῦ κλαυθμῶνος.

Εἰς πάσας τὰς θλίψεις τοῦ βίου δὲν δύναται ν' ἀντιστῆ, διότι εἶναι ἀσθενής, δὲν δύναται ν' ἀπωθήσῃ πάντα πειρασμόν, διότι φέρει τὴν φύσιν τοῦ Ἀδάμ τὴν ἀμαρτωλόν· δὲν δύναται νὰ παλαίσῃ ἀποτελεσματικῶς πρὸς τὸ διπλοῦν κακόν, τὸ φυσικὸν καὶ ἠθικόν, ὥστε νὰ κατανικήσῃ αὐτό. Ἐκ τούτου ἔχει μεγίστην ἀνάγκην συνδρομῆς. Ἀλλὰ τίς δύναται νὰ παράσῃ αὐτήν; Οἱ ὅμοιοί του; Ἀλλὰ καὶ οὗτοι εἶναι ὁμοιοπαθεῖς, ἀμαρτωλοὶ καὶ δυστυχεῖς, μὴ δυνάμενοι νὰ ἐπουλώσωσι τῆς τετραυματισμένης αὐτῶν καρδίας τὰς πληγὰς τὰς πολυπληθεῖς. Ἀλλ' οἱ ἰσχυροί; Ἀλλὰ καὶ οὗτοι ἀνίσχυροὶ ὡς τὴν αὐτὴν περικείμενοι ἀσθένειαν. Καὶ λοιπὸν τίς; Μόνος ὁ Θεός, ἀγαπητοί· μόνος Αὐτὸς

δύναται νὰ ἔλθῃ πρὸς ἡμᾶς βοηθὸς καὶ σῶσις ἀπὸ τῶν περιστοιχούντων ἡμᾶς κακῶν. Διὰ τοῦτο κατ' ἀνάγκην πρὸς μόνον τὸν Παντοδύναμον καὶ Πανάγαθον Θεὸν καταφεύγομεν καὶ προσευχόμεθα ἐπικαλούμενοι Αὐτόν, ἵνα ἐνισχύῃ ἡμᾶς ἐν τῷ ἀγῶνι

τοῦ βίου καὶ βοηθῆ κατὰ τὰς συμφορὰς καὶ ἀπὸ τοῦ ὀλέθρου τῆς ἀμαρτίας σῶσῃ ἡμᾶς. Πόσον ἀναγκαία ἀλλὰ καὶ πόσον ἀποτελεσματικὴ αὕτη ἡ συνδρομή! Ἐνῶ ὁ ἀπομακρυνθεὶς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ κατασυντρίβεται ὑπὸ τῆς συμφορᾶς, ὁ ἐπικαλούμενος τὴν βοήθειαν Αὐτοῦ πᾶσαν θλίψιν ὑπομένει καὶ πᾶν πρόσκομμα ὑπερνικᾷ. Ἄς ἀπολέσῃ οὗτος περιουσίαν, ἄς ἀδικηθῆ, ἄς διωχθῆ· ἴσταται ὡς ἀκλόνητος βράχος ἐν μέσῳ τῶν ἀγρίων τοῦ βίου κυμάτων.

Ἀλλ' εἶναι ἀνάγκη, παρατηροῦσιν ἐνταῦθα πολλοί, νὰ διεκτραγωδῶμεν προσευχόμενοι πρὸς τὸν Θεὸν τὴν θέσιν ἡμῶν καταλεπτῶς, ἀφοῦ Αὐτὸς ὡς Παντογνώστης τὰ πάντα γινώσκει λεπτομερῶς; Ναὶ εἶναι ἀληθές, ὅτι «Οἶδεν ὁ Οὐράνιος ἡμῶν Πατὴρ ὧν χρεῖαν ἔχομεν, πρὸ τοῦ ἡμᾶς αἰτῆσαι Αὐτὸν» (Ματθ. στ' 32)· ἀλλὰ

ὅλα αὐτὰ συνιστοῦν σαφῶς ἔλλειψι γνησίου καὶ αὐθεντικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ φρονήματος. Τὰ πράγματα εἶναι σοβαρά. Οἱ ἐπισημάνσεις αὐτές, ὅλως ἐνδεικτικέες, δὲν εἶναι θεωρητικέες καὶ μικρᾶς σημασίας. Καταγράφονται μὲ πόνον ψυχῆς, ἀλλὰ καὶ μὲ αἴσθησι εὐθύνης γιὰ ἐπίγνωσι καὶ διόρθωσι ὅσων ἀτόπων συμβαίνουν ἐκ συστήματος ἢ καὶ περιστασιακά.

Ἡ ἱερὰ Παρακαταθήκη ἡμῶν τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου, τὴν ὁποῖαν παρελάβαμε ἀπὸ τοὺς Πνευματικούς μας Πατέρας, εἶναι Παρακαταθήκη ἰσορροπημένης καὶ θεαρέστου διακρίσεως: ἐμμονὴ στὴν ὅλη Ἀλήθεια τῆς Πίστεως, στὴν Καθολικότητα τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ στὸ ὅλο Ὁρθόδοξο Ἦθος, τὸ Χριστοπαράδοτο, Ἀποστολοπαράδοτο, Πατροπαράδοτο.

Ἄς διαφυλάξουμε αὐτὰ ἐν ταπεινώσει, καὶ

ἄς τὰ καλλιεργήσουμε μὲ σεβασμὸ καὶ ὑπακοὴν στοὺς κατὰ Θεὸν Ποιμένες μας καὶ μὲ ἀρμονικὴ σύμπνοια καὶ ἀγάπη μὲ τοὺς Ἀδελφούς μας. Μόνον ἔτσι θὰ ἔχομε τὴν βεβαία ἐλπίδα μεταδόσεώς τους στοὺς ἐπιγενομένους, ὥστε ἡ διακονία μας νὰ τύχῃ τῆς εὐμενοῦς θείας κρίσεως καὶ δικαίωσεως. Ἀμήν!

† Ε.Γ.Κ.

1) Α' Κορ. ιβ' 27.

2) Ἰωάν. ιε' 5.

3) Τραλλιανοῖς, III, 1.

4) Ἰωάν. ιγ' 35.

5) Φιλιπ. β' 5.

6) Α' Κορ. β' 16.

7) Ἐπιστολὴ 65: «Ἀταρβίω».

8) Φιλιπ. γ' 19.

9) Ρωμ. η' 6.

10) Ἐπιστολὴ 114: «Τοῖς ἐν Ταρσῶ περὶ Κυριακόν».

δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν, ὅτι ἡμεῖς προσευχόμενοι πρὸς τὸν Θεὸν δὲν ἐρχόμεθα περὶ ἀγνώστων πραγμάτων νὰ διαφωτίσωμεν Αὐτόν, ἀλλ' ἐννοοῦντες τὴν κατάστασιν ἡμῶν σπεύδομεν ὡς ταπεινοὶ ἰκέται νὰ παρακαλέσωμεν Αὐτόν, ὡς εὐπειθῆ τέκνα τὴν καρδίαν ἡμῶν πρὸς Αὐτόν ν' ἀνοιξῶμεν, τὴν ψυχὴν ἡμῶν ἐνώπιον Αὐτοῦ νὰ ἐκχύσωμεν καὶ διὰ τὰ σφάλματά μας νὰ ταπεινωθῶμεν, καὶ ἐπὶ τῇ ιδέᾳ, ὅτι ἠξιώθημεν ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ ἀσθενεῖς τῆς μετ' Αὐτοῦ τοῦ Ἁγίου καὶ Παντοδυνάμου Θεοῦ κοινωνίας, ν' ἀνυψωθῶμεν. [...]

Ὀφείλομεν δὲ ν' ἀποτείνωμεν τὴν προσευχὴν ἡμῶν πρὸς τὸν Θεὸν μετ' ἀδιασπάστου προσοχῆς καὶ ἄκρας ἀφοσιώσεως, ἔχοντες τὴν διάνοιαν ἡμῶν ὅλως εἰς Αὐτόν προσηλωμένην καὶ τὴν καρδίαν ἡμῶν τελείως ἀπὸ τῶν γηϊνῶν ἀπεσπασμένην. Ὁ ἄνευ τῶν οὐσιωδῶν τούτων χαρακτηριστικῶν τῆς ἀληθοῦς προσευχῆς προσευχόμενος μκκτηρίζει τὸν Θεὸν καὶ καταβιβάζει τὴν ἀξίαν τῆς προσευχῆς. Αὕτη εἶναι συνομιλία μετὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ συνομιλία γινομένη διὰ τῆς καρδίας καὶ τοῦ νοῦ καὶ οὐχὶ διὰ μόνων τῶν χειλέων, οὐχὶ βαττολογία, οὐχὶ ἐπίδειξις ἐξωτερικῶν μόνον τύπων, ὡς ἐποίουν οἱ Φαρισαῖοι ἐν τῇ Λατρείᾳ. Ἡ θεία τοῦ Ἰησοῦ Θρησκεία ἀπαιτεῖ ἐν τῇ προσευχῇ ἀφιέρωσιν τοῦ νοῦ καὶ ἀφοσίωσιν τῆς καρδίας. Ἄνευ τῶν στοιχείων τούτων ἡ προσευχὴ εἶναι οὐ μόνον ματαιαία, ἀλλὰ καὶ βδελυκτὴ τῷ Θεῷ, ὡς εἶπεν ὁ Σωτὴρ πρὸς τοὺς ὑποκριτὰς Ἰουδαίους: «Ὁ λαὸς οὗτος τοῖς χεῖλεσί με τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία αὐτοῦ πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ» (Ματθ. ιε' 8), ἥτοι αἱ διαθέσεις καὶ ἐπιθυμίαι αὐτοῦ εἶναι ἐκ διαμέτρου ἀντίθετοι πρὸς τὸ θεῖον θέλημα. Διὰ τοῦτο ἐν τῇ προσευχῇ ὀφείλομεν ν' ἀφιέμεθα καὶ ἐμπιστευώμεθα εἰς τὴν ἄκραν τοῦ Θεοῦ ἀγαθότητα νὰ πράττη ὑπὲρ ἡμῶν ὅ,τι ἂν βούληται. Καὶ ὅταν δὲν ἐκτελῶνται παραυτίκα αἱ αἰτήσεις ἡμῶν, πρέπει νὰ εὐλογῶμεν τὸν Θεὸν καὶ νὰ μὴ μικροψυχῶμεν, διότι μόνος ὁ Θεὸς γινώσκει τὸ ἀληθὲς καὶ πραγματικὸν συμφέρον ἡμῶν.

Ἄλλ' ὁ κύριος χαρακτήρ τῆς εὐπροσδέκτου προσευχῆς εἶναι ἡ μετάνοια. Δὲν εἰσακουόμεθα προσευχόμενοι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, διότι προσευχόμεθα ἐν καταστάσει ἁμαρτωλῆ. Αἴρομεν τὰς χεῖρας ἡμῶν πρὸς τὸν Θεόν, ἀλλ' αὐταὶ εἶναι καθημαγμένοι καὶ πλήρεις ἀδικιῶν καὶ ἀρπαγῶν· ὑψοῦμεν τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς Αὐτόν, ἀλλ' οὗτοι προσηλώ-

θησαν πρὸ μικροῦ εἰς πᾶν αἰσχρόν· κινουόμεν τὴν γλῶσσαν πρὸς προσευχὴν, ἀλλ' αὕτη κατελάλει πρὸ μικροῦ κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ. Καὶ πῶς εἶναι δυνατὸν ἔπειτα ὁ Θεὸς νὰ συγκοινωνήσῃ μεθ' ἡμῶν; Πλησιάζουσι ποτε τὰ ἀντίθετα; ἐπικοινωνοῦσι τὰ ἐχθρικῶς διακειμένα; Βεβαίως οὐχί. Τοιαῦτα εἶναι πρὸς ἄλληλα ἁμαρτία καὶ προσευχή. Ἴνα πρὸς τὸν Φαραὼ παρουσιασθῇ ὁ δεσμώτης Ἴωσήφ, ἐδέησε πρῶτον νὰ ξυρισθῇ καὶ καθαρισθῇ. Οὕτω καὶ ὁ διὰ τῆς προσευχῆς ἐπιζητῶν τὴν μετὰ τοῦ Θεοῦ κοινωνίαν, χρεωστεῖ νὰ καθάρσῃ ἑαυτὸν διὰ τῆς μετάνοίας. Ἄλλως, φραγμὸς πάντοτε ἀνυπέρβλητος θὰ ὑψῶται μετὰ τοῦ Θεοῦ, φραγμὸς, ὃν ὑψωσεν οὐχὶ ὁ Θεός, ἀλλ' ἡ ἁμαρτία.

Ἄλλ' ἂν ὁ ἁμαρτωλὸς συνέλθῃ εἰς ἑαυτὸν καὶ ζητήσῃ διὰ τῆς προσευχῆς νὰ προσεγγίσῃ πρὸς τὸν Θεόν, τότε βλέπει τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ παρεμβαλλομένας μετὰ τοῦ Θεοῦ. Ἐπιθυμεῖ τότε νὰ ὁμιλήσῃ πρὸς Αὐτόν, ἀλλὰ δὲν τολμᾷ οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς νὰ ὑψώσῃ πρὸς τὸν Οὐρανόν, καὶ ὡς ὁ Τελώνης κράζει: «Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ» (Λουκ. ιη' 13). Ἐκεῖνος δὲ ἐπειδὴ εἶναι πλήρης ἀγάπης καὶ στοργῆς, τὸν τεταπεινωμένον τοῦτον ἁμαρτωλὸν ὡς τὸν Ἄσωτον υἱὸν θὰ δεχθῇ, διότι οὐδένα ἁμαρτωλὸν μετανοοῦντα ἀπωθεῖ, καὶ διὰ τοῦ Αἵματός Του παντὸς ρύπου θὰ τὸν καθάρσῃ καὶ ἰκανὸν θὰ τὸν καταστήσῃ ἵνα πρὸς Αὐτόν προσεγγίσῃ.

(†) Θεοδώρου Ζωγράφου, Ἐντρυφήματα καὶ Ἀπηχήματα..., ἥτοι Ἐκκλησιαστικοὶ Λόγοι, τόμος Τέταρτος, τεῦχος Δεύτερον, Βόλος 1950, τύποις Παρασκευόπουλοι Υἱοί, σελ. 459, 463-464 (ὑπεύθυνος ἐκδόσεως ὁ [τότε] Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Νασλίμης).

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἡ ἑορτὴ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς

Μὲ λαμπρὸ ἀρχιερατικὸ Συλλεΐτουργο, πού τελέστηκε στὴν πανηγυρίζουσα Ἱερὰ Μονὴ Κοσμοσώτηρος Κρυονερίου Ἀττικῆς, ἐωρτάσθηκε ἡ ἀνάμνησις τοῦ Θαύματος τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς τὴν Παρασκευὴ τῆς Διακαιησίμου, 4/17.4.2015.

Συλλειτουργοὶ τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου, ἦταν ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος καὶ ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος, καθὼς καὶ δέκα Ἱερεῖς καὶ δύο Διάκονοι.

Ἡ Ἐνθρόνισις τοῦ Ἐπισκόπου Ἔτνα καὶ Πόρτλαντ κ. Αὐξεντίου

Τὴν Κυριακὴν τῶν Μυροφόρων, 13/26.4.2015, ἐγένετο μετὰ τῆς πρεπούσης τάξεως ἡ Ἐνθρόνισις τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ἔτνα καὶ Πόρτλαντ κ. Αὐξεντίου. Ὁ Θεοφιλέστατος ἐξελέγη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κατὰ τὴν Συνεδρία τοῦ παρελθόντος Ἰανουαρίου καὶ ἐνεθρονίσθη στὴν ἔδρα τῆς Ἐπισκοπῆς, ἥτοι στὸ Καθολικὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ Ἔτνα Καλιφορνίας τῶν Η.Π.Α..

Στὴν τελετὴ προεξήρχε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀμερικῆς κ. Δημήτριος, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινί-

κου καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ στὸ τελεσθὲν Συλλεΐτουργο ἔλαβαν μέρος, ἐκτὸς τοῦ ἐνθρονίζοντος καὶ τοῦ ἐνθρονιζομένου, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Τορόντο κ. Μωϋσῆς καὶ ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος πρώην Πόρτλαντ κ. Σέργιος. Παρευρίσκετο συμπροσευχόμενος καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης πρώην Ἔτνα κ. Χρυσόστομος. Ἔλαβαν ἐπίσης μέρος τέσσερις Ἱερεῖς καὶ τέσσερις Διάκονοι. Ὁ Σεβ. Ἀμερικῆς ἀπηύθυνε σύντομη Ὁμιλία στὸν ἐνθρονιζόμενο καὶ ὁ Θεοφ. Ἔτνα καὶ Πόρτλαντ κ. Αὐξέντιος ἀνέγνωσε ἀγγλιστὶ τὸν ἐνθρονιστήριο λόγο του.

Ἐν συνεχείᾳ, παρετέθη τράπεζα σὲ αἴθουσα στὴν Ἔτνα, κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ὁποίας ὠμίλησαν καταλλήλως ὁ Σεβ. Ἀμερικῆς, ὁ Σεβ. Τορόντο καὶ ὁ Θεοφ. πρώην Πόρτλαντ καὶ ἀντηλλάγησαν δῶρα καὶ εὐχῆς γιὰ καλὴ ποιμαντορία τοῦ ἐνθρονισθέντος Ἀρχιερέως.

Παρέμβασις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου στὴν Κυβέρνησι γιὰ τὸ θέμα τοῦ ΑΜΚΑ

Τὴν μεσημβρία τῆς Πέμπτης, 17/30.4.2015, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλίνικος, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γερόντιο καὶ τὸν Βοηθὸ Γραμματέα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Ὁσιολ. Ἱερομόναχο π. Καλλίνικο Ἡλιόπουλο, μετέβησαν στὸ Ὑπουργεῖο Ὑγείας καὶ ἐγίναν δεκτοὶ ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸ κ. Παναγιώτη Κουρουμπλή.

Στὴν συνάντησι παρευρίσκετο καὶ ὁ Βουλευτὴς Ἡρακλείου κ. Κωνσταντῖνος Δαμαβολίτης καὶ ὁ τ. Βουλευτὴς Θεσσαλονίκης κ. Γαβριὴλ Ἀβραμίδης. Ὁ Μακαριώτατος ἐπέδωσε διὰ μία ἀκόμη φορὰ ἔγγραφο Ὑπόμνημα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς τὸν Ὑπουργό, τὸ ὁποῖο εἶχε σταλῆ καὶ στοὺς προκατόχους αὐτοῦ, περὶ καλύψεως τῶν ἀναγκῶν ὑγείας τῶν πολιτῶν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι δὲν ἀποδέχονται τὴν χρῆσι τοῦ ΑΜΚΑ γιὰ

λόγους θρησκευτικής συνειδήσεως· ανέπτυξε δὲ καὶ προφορικῶς τὸ σχετικὸ θέμα. Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἤκουσε τὰ ἐπιχειρήματα καὶ παρέλαβε τὸ Ὑπόμνημα, διαβεβαιῶν ὅτι θὰ μελετηθῇ δεόντως.

Ἀρχιερατικὴ ἐπίσκεψις στὴν Αὐστραλία

Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος, τῆ ἀδεία τοῦ Τοποτηρητοῦ τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Σύδνεϋ Αὐστραλίας, Θεοφ. Ἐπισκόπου Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου, μετέβη στὴν μακρινὴ Αὐστραλία γιὰ Ἀρχιερατικὴ ἐπίσκεψι καὶ ἐξυπηρέτησι τῶν ἐκεῖ Ἐνοριῶν.

Τὴν Παρασκευή, 28-2/13-3-2015, τέλεσε τὴν Ἀκολουθία τῶν Γ' Χαιρετισμῶν καὶ τὸ Σάββατο, 1/14-3-2015, τὴν Θ. Λειτουργία στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίας Μαρίας, Δουβλίνου Ἀδελαιῶδος.

Τὴν Κυριακὴ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, 2/15-3-2015, προέστη στὴν Θ. Λειτουργία τοῦ ἐορτάζοντος Ἱεροῦ Ναοῦ Τιμίου Σταυροῦ στὴν Μελβούρνη, τῆς Ἀγγλοφώνου Ἱεραποστολῆς, συλλειτουργοῦντος τοῦ Ἱερομ. π. Ραφαὴλ Ρότσι.

Τὶς Ἀκολουθίες τῶν Χαιρετισμῶν Δ' καὶ Ε' τέλεσε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Μελβούρνης, ὅπου προέστη τῆς Θ. Λειτουργίας τὴν Κυριακὴ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος, 9/22-3-2015, συλλειτουργοῦντων τῶν Αἰδес. Πρεσβυτέρου π. Στυλιανοῦ Παπαδοπούλου καὶ τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Ἰωάννου Ψαρρῆ, τὴν δὲ Κυριακὴ τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, 16/29-3-2015, ἐλείτούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Μελβούρνης, ὁμοῦ μετὰ τοῦ Ἱερομ. π. Ἰωάννου Σμέλιτς (τῆς Ρ.Ο.Ε.Δ.) καὶ τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Ἰωάννου Ψάρρῆ. Παρίστατο συμπροσευχόμενος καὶ ὁ πολίτης Πρωτοπρ. π. Σωτήριος Χαραλάμπους. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θ. Λειτουργίας ἐτελέσθη Τρισάγιον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς ἐκδημησάσης Εὐαγγελίας Παυλίδου, Πρεσβυτέρας τοῦ Αἰδес. π. Παναγιώτου Παυλίδῃ τοῦ Εὐόσμου Θεσ/νίκης,

ὁ ὁποῖος ἔχει βοηθήσει πολὺ τὸ ἔργο τῆς Ἐνορίας Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Μελβούρνης.

† Πρεσβυτέρα Εὐαγγελία Παυλίδῃ

Κατὰ τὴν Ε' ἑβδομάδα τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς ἐξεδήμησε αἰφνιδίως εἰς Κύριον ἡ Πρεσβυτέρα Εὐαγγελία Παυλίδῃ, σύζυγος τοῦ Αἰδ. π. Παναγιώτη Παυλίδῃ, στὸν Εὐόσμο Θεσσαλονίκης, σὲ ἡλικία μόλις 41 ἐτῶν, βυθίσας ὅλους ὅσοι τὴν ἐγνώριζαν, Κληρικούς καὶ λαϊκούς, σὲ θλίψι ἄφατη, ἡ ὁποία ὁμως ἀπαλύνετο ἐκ τῆς παρηγορίας τῆς ἀναπαύσεως τῆς εὐλογημένης ψυχῆς

τῆς ἐν οὐρανοῖς. Τὴν Ἐξόδιο Ἀκολουθία τέλεσαν στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Εὐόσμου οἱ Θεοφ. Ἐπίσκοποι Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος καὶ Φιλίππων κ. Ἀμβρόσιος, τῆ συμμετοχῇ τοῦ Ἱερατείου καὶ πλῆθος κόσμου.

Τὸ 40νθήμερο Μνημόσυνο τῆς μακαριστῆς Πρε-

**Ἡ Ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου
στὴν Θέρμη Θεσσαλονίκης**

Τὴν Τετάρτη τῆς Μεσοπενητηκοστῆς, 23.4/7.5.2015, ποὺ συνέπεσε ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, πανηγύρισε καὶ ὁ Ἱερὸς Ναὸς τοῦ Ἁγίου στὴν Θέρμη Θεσσαλονίκης.

Τοῦ ἑορτίου Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς πανηγυρικῆς Θείας Λειτουργίας προέστη ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης.

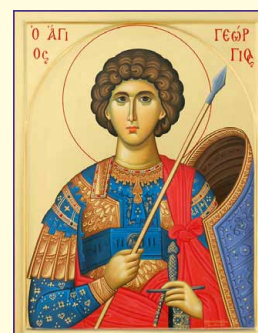
σφυτέρας Εὐαγγελίας τελέσθηκε ἐπίσης στὸν Ἱερὸ Ναὸ Τιμίου Σταυροῦ στὸν Εὐόσμο Θεσσαλονίκης, τὴν Κυριακὴ τοῦ Παραλύτου, 20.4/3.5.2015. Τὴν Θεία Λειτουργία τέλεσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, μὲ συλλειτουργοὺς τὸν Θεοφ. Ἐπίσκοπο Χριστιανουπόλεως, κ. Γρηγόριο, Ἱερεῖς καὶ τὸν Διάκονο π. Λεωνίδα. Στὸ Μνημόσυνο ἔλαβε μέρος καὶ ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος, Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Πλῆθος πιστῶν ἀπὸ τὴν συμπτρεύουσα, τὴν Καβάλα, τὴν Κομοτηνὴ, τὴν Δράμα καὶ τὴν Λάρισα κατέκλυσαν τὸν ἐσωτερικὸ καὶ ἐξωτερικὸ χῶρο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, γιὰ νὰ τιμήσουν τὴν μακαριστὴ Πρεσβυτέρα, ἡ ὁποία ἐπὶ εἰκοσαετία καὶ πλέον στάθηκε σὰν βράχος δίπλα στὸ οὐζυγὸ τῆς, Πρεσβύτερο π. Παναγιώτῃ Παυλίδῃ, ὑπηρετώντας μὲ αὐταπάρνηση τὴν ἐνορία τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, τὰ κατηχητικά, καθὼς καὶ τὸν σύνδεσμο νέων τῆς Ἐνορίας, προσφέροντας μὲ ἀνιδιοτέλεια σὲ ὅλους τὴν ἀγάπη τῆς. Εἶθε ἡ μνήμη τῆς νὰ εἶναι αἰώνια!

Χειροτονία Ἱεροδιακόνου Βενεδίκτου

Τὴν ἡμέρα τῆς Ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, τὴν Τετάρτη τῆς Μεσοπενητηκοστῆς, 23.4/7.5.2015, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλίνικος χειροτόνησε τὸν Μοναχὸ Βενέδικτο Ἱεροδιάκονο στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Ταξιάρχων Ἀθικίων Κορινθίας.

Ὁ νέος Ἱεροδιάκονος, κατὰ κόσμον Branko Mionski, γεννήθηκε στὰ Σκόπια τὸ 1989 καὶ εἶναι πτυχιούχος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἁγίου Κλήμεντος Ἀχρίδος Σκοπιῶν. Ρασοφόρος Μοναχὸς ἐκάρη τὸ Μέγα Σάββατο, λαβὼν τὸ ὄνομα Βενέδικτος.

Εἶθε νὰ διακονήσῃ ἀκατάκριτα τὸ ἅγιο Θυσιαστήριο!

Σημαντική Έκδοσις

Σύντομη Ιστορία τῆς Μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος καὶ περὶ τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς Αὐτῆς

Κυκλοφόρησε τὸν Μάρτιο τοῦ 2015, μὲ τὴν ἔγκρισι καὶ εὐλογία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡ ὁποία ἀνέλαβε καὶ τὴν ἔκδοσι, ἓνα σημαντικό βιβλίο γιὰ τὴν Ἱστορία τῆς Μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας μας καὶ γιὰ τὴν Ἀποστολικὴ Διαδοχὴ τῶν Ἀρχιερέων καὶ τοῦ Κλήρου Αὐτῆς. Συνεγράφη διὰ τῆς ἐπιμελείας τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Δογματικῶν καὶ Κανονικῶν Θεμάτων, εἶναι σχήματος 14 x 21 ἐκ., 124 σελίδων, καὶ κοσμεῖται ἀπὸ φωτογραφικὸ ὑλικό, μὲ ἐγχρωμο ἐξώφυλλο.

Τὸ ἔργο αὐτὸ ἐντὸς 10 Κεφαλαίων καὶ μὲ παράθεσι στὸ τέλος βασικῆς βιβλιογραφίας, σκιαγραφεῖ τὴν ἱστορικὴ πορεία τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος ἀπ' ἀρχῆς τῆς Ἡμερολογιακῆς Καινοτομίας τοῦ 1924 ἕως τέλους τοῦ ἔτους 2014, δηλαδὴ τὴν πορεία μιᾶς ὀλοκλήρου 90ετίας.

Διακρίνεται γιὰ τὴν συντομία καὶ σαφήνειά του, ὥστε σὲ γλῶσσα εὐληπτῆ καὶ μὲ τρόπο σοβαρὸ καὶ ἀντικειμενικὸ, νὰ δίδῃ μία γενικὴ εἰκόνα τῆς ἔνδοξης, ἀλλὰ ἐνίοτε καὶ ὀδυνηρᾶς, ἱστορικῆς πορείας τῆς Ἐκκλησίας μας. Δίδεται μάλιστα ἰδιαίτερη ἔμφασις στὴν Ἀποστολικὴ Διαδοχὴ Αὐτῆς, ὅπως ἀναγράφεται καὶ στὸν τίτλο καὶ ἤδη ἀναφέραμε, δηλαδὴ στὸ ὑποστατὸ καὶ ἔγκυρο τῆς Ἱερωσύνης τῶν Ἀρχιερέων καὶ τοῦ Κλήρου, ἐφ' ὅσον αὐτὴ εἶναι πού πληττεται κυρίως ἀπὸ τοὺς πολεμίους μας.

Ὅπως δὲ γράφεται χαρακτηριστικὰ στὸν Πρόλογο τοῦ ἔργου (σελ. 8) σχετικὰ μὲ τὴν ἀναγκαιότητα τῆς ἐκδόσεως: «*Ἡ ἡρωϊκὴ καὶ συνάμα τραγικὴ αὐτὴ Ἐποποιΐα (τοῦ ἱεροῦ Ἀγῶνος τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν) εἶναι ἐν*

Σύντομη Ἱστορία τῆς Μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος καὶ περὶ τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς Αὐτῆς

πολλοῖς ἀγνωστῆ στοὺς σύγχρονους Νεοέλληνες, ἀκόμη καὶ στοὺς πιστοὺς τῆς Ἐκκλησίας μας· εἶναι εἴτε λησμονημένη, εἴτε παραποιημένη, εἴτε ἀκόμη καὶ διστρεβλωμένη. Γι' αὐτὸ εἶναι ἀνάγκη νὰ παρουσιασθῇ μὲ τρόπο ὑπεύθυνο, περιεκτικὸ, κατανοητὸ καὶ σύντομο».

- Τὸ βιβλίο τιμᾶται 5 εὐρῶ καὶ διατίθεται ἀπὸ τὰ Γραφεῖα τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τοὺς κυριωτέρους Ἱεροὺς Ναοὺς μας.

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928. Δημοσιογραφικὸν Ὄργανον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος. Περίοδος Γ' ἔτος 65ον Τεύχος 985 Μάρτιος-Ἀπρίλιος 2015. Ἰδρυτής: Ἀνδρέας Βαποριδῆς († 1976). Ἐκδότης: Ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ. Διευθυντής: † Ὁ Μαραθῶνος Φάτιος. Ὑπεύθυνος Συνδρομῶν - Ἐμβασμάτων: Κατσαγώνης Κωνσταντῖνος, Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ. Συνδρομαί: Ἐσωτερικοῦ ἔτησίᾳ 15 εὐρῶ, Ἐξωτερικοῦ 25 \$ Η.Π.Α. Τιμὴ φύλλου 1 εὐρῶ. ISSN: 1107-6763. Ἰδιοκτησία - Κεντρικὴ Διάθεσις: «ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ» ὁδὸς Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ. Τηλ.: 2103828280 -Fax: 2103847365, www.ecclesiagoc.gr, e-mail: ecclesiagoc@gmail.com. Τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα ἀποδίδονται εἰς τὴν διεύθυνσιν.